

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

شماره ۸۰۲۱۹

تاریخ ۱۳۸۲/۱۱/۱

پیوست

بیت

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۸۲۱۱۳۵۲۷ / صبح

تاریخ ثبت: ۸۲۱۱ / عصر

اقدام کننده:

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۲۹۳۱۱/۳۶۴۷۴ مورخ ۱۳۸۲/۶/۳۱ دولت در مورد
موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و
دولت جمهوری یمن که در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ ۱۳۸۲/۱۰/۲۳
مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است، در اجرای اصل نود و
چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران جهت بررسی و
اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می گردد.

مهدی کروبی

رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۸۰۴۹۹

تاریخ ۱۳۸۷/۱۱/۰۹

پست

بیتعیالی

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۸۲۱۱۳۵۲

تاریخ ثبت: صبح

اقدام کننده: عصر ۸۲۱۱۱

لایحه موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری یمن

ماده واحده - موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری یمن مشتمل بر یک مقدمه و شانزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه میادله اسناد آن داده می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری یمن

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری یمن که از این پس با عنوان «طرفهای متعاقد» به آنها اشاره خواهد شد، با علاقه به توسعه هماهنگ کشتیرانی تجاری بین دو کشور به منظور فعال سازی همکاری های دوجانبه در زمینه امور کشتیرانی تجاری، با رعایت اصل آزادی دریانوردی تجاری بین المللی، به شرح ذیل توافق نموده اند:

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

۱ - اصطلاح «کشتی طرف متعاقد» به هر شناور تجاری اطلاق می شود که مطابق قوانین یک طرف متعاقد به ثبت رسیده و تحت پرچم آن تردد نماید.
این اصطلاح شامل شناورهای زیر نمی شود:

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر ترانس

شماره ۸۰۲۱۹

تاریخ ۱۳۸۴/۱۱/۹

پوست

بیتجاری

الف - کشتی‌های جنگی و سایر کشتی‌هایی که در خدمت نیروهای مسلح می‌باشند؛

ب - شناورهای تحقیقاتی (آب‌نگاری، اقیانوس‌شناسی و علمی)؛

پ - شناورهای ماهیگیری؛

ت - شناورهایی که منحصراً به فعالیتهای اداری یا دولتی اشتغال دارند؛

۲ - اصطلاح «خدمه» شامل هر شخصی است که در کشتی هر یک از طرفهای متعاقد به کارگمارده شده، تصدی اعمال مربوط به راهبری، عملیات یا نگهداری کشتی را به عهده داشته و نام وی در فهرست خدمه کشتی درج و دارای گذرنامه دریانوردی باشد.

۳ - اصطلاح «قلمرو» در مورد هر یک از طرفهای متعاقد به مناطق تحت حاکمیت یا صلاحیت آنها اطلاق می‌شود.

۴ - اصطلاح «مسافر» به شخصی اطلاق می‌شود که بدون آن که مستخدم کشتی هر یک از طرفهای متعاقد بوده و یا به انجام کاری در آن اشتغال داشته باشد، به وسیله آن کشتی حمل شود.

۵ - اصطلاح «بندر» به هر بندر تجاری از جمله لنگرگاه اطلاق می‌شود که در قلمرو یک طرف متعاقد واقع شده و به روی کشتی‌های خارجی که به حمل و نقل دریایی بین‌المللی اشتغال دارند، باز باشد.

۶ - اصطلاح «شرکت کشتیرانی» به معنای شخص حقوقی است که در قلمرو یک طرف متعاقد مطابق قوانین داخلی آن طرف تأسیس و با به کارگیری شناورهای ملکی یا استیجاری به فعالیت در زمینه حمل و نقل دریایی بین‌المللی اشتغال داشته باشد.

۷ - «مقامهای صلاحیتدار دریایی» عبارتند از:

در جمهوری اسلامی ایران، وزارت راه و ترابری (سازمان بنادر و کشتیرانی)؛

در جمهوری یمن، وزارت حمل و نقل و امور دریایی.

بیتسابی

ماده ۲ - همکاری

طرفهای متعاقد همه امکانات خود را برای توسعه همکاری های دوجانبه دریایی در زمینه کشتیرانی تجاری به کار خواهند گرفت. این همکاری شامل موارد ذیل نیز می باشد:

- تجسس و نجات؛
- جلوگیری از آلودگی دریایی؛
- نظارت بر آمد و شد دریایی؛
- تحقیقات آب نگاری؛
- تبادل اطلاعات؛
- فراهم نمودن فرصتهای آموزشی از جمله تدارک سرویسهای آموزشی دریایی بر روی شناورها برای دانشجویان، افسران عرشه و مهندسين دریایی هر یک از طرفهای متعاقد در صورت نیاز.

ماده ۳ - ارتباط بین سازمانها و مؤسسات

- ۱ - طرفهای متعاقد مساعدتهای لازم را برای برقراری ارتباط میان سازمانهای مسؤول امور دریایی و اشخاص مرتبط با امور کشتیرانی تجاری یکدیگر به عمل خواهند آورد.
- ۲ - شرکتهای کشتیرانی، نمایندگیها و سازمانهای کشتیرانی هر یک از طرفهای متعاقد میتوانند مطابق قوانین و مقررات مربوطه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دفاتر نمایندگی یا دفاتر تجاری تأسیس و طبق قوانین و مقررات آن طرف متعاقد در فعالیتهای مربوط فعالیت نمایند.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر ترانس

شماره ۸۰۲۱۹

تاریخ ۹۴/۱۱/۱

پوست

مجلس عالی

ماده ۴ - تسهیل حمل و نقل

۱ - طرفهای متعاقد توافق می نمایند:

- الف - کشتی های خود را به حمل و نقل کالا میان بنادر دو کشور ترغیب و در جهت رفع موانعی که ممکن است از توسعه این حمل و نقل جلوگیری کند، همکاری نمایند؛
- ب - از اشتغال کشتی های یک طرف متعاقد به حمل کالا از بنادر طرف متعاقد دیگر به بنادر کشورهای ثالث و بالعکس ممانعت به عمل نیاورند.
- ۲ - مفاد بند (۱) این ماده به حقوق کشتی هائی که تحت پرچم کشورهای ثالث به حمل و نقل تجاری دریایی بین بنادر طرفهای متعاقد و یا بین بنادر یکی از طرفهای متعاقد و بنادر کشور ثالث مبادرت می ورزند، لطمه ای وارد نخواهد کرد.

ماده ۵ - رفتار ملی

- ۱ - هر یک از طرفهای متعاقد نسبت به کشتی های طرف متعاقد دیگر، محموله ها، خدمه و مسافران آنها در موارد زیر همان رفتاری را خواهد داشت که با کشتی های خود که برای حمل و نقل دریایی بین المللی مورد استفاده قرار می گیرند، معمول می دارد:
- الف - دسترسی آزاد به آبهای سرزمینی و بنداری که به روی حمل و نقل دریایی بین المللی باز می باشند؛
- ب - توقف کشتیها در بنادر و استفاده از تسهیلات بندری؛
- پ - سوار و پیاده کردن مسافر؛
- ت - استفاده از خدمات مربوط به کشتیرانی تجاری - دریایی و همچنین عملیات مربوط؛
- ۲ - مفاد بند (۱) این ماده شامل موارد ذیل نخواهد بود:
- الف - فعالیت هائی که براساس قوانین داخلی هر یک از طرفهای متعاقد منحصرأ در اختیار مؤسسات و سازمانهای متبوع آنها است از قبیل کشتیرانی ساحلی (کابوتاز)؛

مجلس

ب - مقررات مربوط به پذیرش و اقامت خارجیان در قلمرو هر یک از طرفهای متعاقد؛

پ - مقررات مربوط به راهنمایی اجباری کشتی های خارجی؛

ت - استفاده از بندری که به روی کشتی های خارجی باز نمی باشند.

ماده ۶ - جلوگیری از تأخیر

طرفهای متعاقد در چارچوب قوانین و مقررات بندری خود و براساس مفاد معاهدات بین المللی اقدامات لازم را برای تسهیل و سرعت بخشیدن به حمل و نقل دریایی و جلوگیری از تأخیرهای غیر ضرور کشتی های طرف متعاقد دیگر در بندرشان به عمل خواهند آورد.

ماده ۷ - شناسایی گواهینامه ها

۱ - اسناد ثبت و تابعیت کشتی های هر یک از طرفهای متعاقد که براساس مقررات توسط مقامهای صلاحیتدار آن طرف متعاقد صادر شده و نیز گواهینامه های اندازه گیری ظرفیت و سایر اسناد کشتی که با رعایت ضوابط کنوانسیونهای بین المللی مربوط توسط مقامهای صلاحیتدار یکی از طرفهای متعاقد صادر و یا مورد شناسایی قرار گرفته اند، توسط مقامهای طرف متعاقد دیگر به رسمیت شناخته خواهد شد.

۲ - محاسبه حقوق و عوارض بندری براساس گواهینامه های اندازه گیری ظرفیت مندرج در بند (۱) این ماده انجام خواهد گرفت.

ماده ۸ - شناسایی مدارک خدمه

۱ - هر یک از طرفهای متعاقد مدارک شناسایی خدمه کشتی را که توسط مقامهای صلاحیتدار طرف متعاقد دیگر صادر و یا به رسمیت شناخته شده است، به رسمیت

مبتنی

خواهد شناخت، مدارک شناسایی مزبور به شرح ذیل می باشند:

- برای خدمه کشتی های جمهوری اسلامی ایران: گذرنامه دریانوردی؛

(Seafarer,s Identity Document)

- برای خدمه کشتی های جمهوری یمن: گذرنامه دریانوردی

(Seamen,s Discharge Book)

۲- مفاد این ماده نسبت به اشخاصی که تبعه هیچ یک از طرفهای متعاقد نبوده لیکن دارای مدارک شناسایی که توسط طرفهای مزبور مطابق مفاد قوانین داخلی آنها صادر شده است می باشند، اعمال می گردد.

ماده ۹- گواهینامه های ملی دریانوردان

طرفهای متعاقد مقررات کنوانسیون شماره (۱۰۸) مربوط به شناسنامه ملوانی ملی خدمه کشتیها را که در تاریخ ۱۳۳۷ هجری شمسی برابر با ۱۹۵۸ میلادی توسط سازمان بین المللی کار به تصویب رسید، اعمال خواهند نمود.

ماده ۱۰- کمکهای پزشکی

هر یک از طرفهای متعاقد در حدامکان کمکهای پزشکی لازم را به خدمه کشتی طرف متعاقد دیگر طبق مقررات داخلی خود ارائه می نماید.

ماده ۱۱- کمک و مساعدت

۱- چنانچه کشتی یکی از طرفهای متعاقد در امتداد ساحل، دریای سرزمینی یا در بندر طرف متعاقد دیگر به گل بنشیند یا به ساحل برخورد کند و یا به سانحه دیگری دچار شود، کشتی مزبور و محموله آن از همان حمایتی که به کشتی های خودی و محموله آنها اعطاء می شود، برخوردار خواهد بود.

بیت‌الحال

هزینه‌های مربوط طبق قوانین و مقررات کشوری که سانحه در قلمرو آن اتفاق افتاده و یا با توافق طرفهای مربوط قابل وصول است. مفاد این بند مانع از طرح دعاوی در رابطه با حمایت، مساعدت و کمکی که به موجب یک قرارداد به کشتی آسیب دیده و محموله آن ارائه شده است، نخواهد بود. خدمه و مسافران کشتی طرف متعاقد موضوع این بند در هر زمان از همان حمایت، مساعدت و کمکی برخوردار خواهند بود که به اتباع طرف متعاهدی که در دریای سرزمینی یا بندر آن سانحه اتفاق افتاده است، ارائه می‌شود.

۲- کشتی خسارت دیده، کلیه اموال و کالاهای حمل شده در آن یا هر آنچه که از آنها نجات یافته مشمول حقوق گمرکی و سود بازرگانی، مالیاتها و سایر عوارض نخواهد شد، مگر آن که هدف استفاده و مصرف آن اموال و یا کالاها در قلمرو طرف متعاهدی باشد که در آن سانحه اتفاق افتاده است.

۳- مفاد بند (۲) این ماده مانع اجرای سایر قوانین و مقررات طرف متعاهدی که در قلمرو آن سانحه اتفاق افتاده است، نخواهد بود.

ماده ۱۲ - رعایت قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود

۱- کشتی‌های هر یک از طرفهای متعاقد، همچنین کشتی‌های شرکت‌های کشتیرانی هر یک از طرفهای متعاقد، هنگامی که در قلمرو طرف متعاقد دیگر می‌باشند، تابع قوانین و مقررات طرف اخیر خواهند بود.

۲- مسافران و صاحبان کالا باید آن دسته از قوانین و مقررات لازم‌الاجرا در قلمرو هر یک از طرفهای متعاقد را که ناظر بر ورود، اقامت و عزیمت مسافران و نیز واردات، صادرات و انبار کردن کالا به ویژه مقرراتی که ناظر بر ترک بندر، مهاجرت، گمرک، مالیاتها و قرنطینه می‌باشند، رعایت نمایند.

مبتنی

ماده ۱۳ - کارگروه مشترک

کارگروه مشترکی متشکل از نمایندگان مقامهای ذی ربط تشکیل می شود که به تناوب و به شکل ادواری و یا بنا به تقاضای هر یک از طرفهای متعاقد در موارد ذیل تشکیل جلسه خواهد داد:

الف - بحث و بررسی پیرامون اجرای این موافقتنامه؛

ب - انجام مطالعات مشترک در خصوص ارائه خدمات جدید در زمینه حمل و نقل دریایی؛

پ - حل و فصل اختلافات ناشی از اجرای مفاد این موافقتنامه.

ماده ۱۴ - اصلاح موافقتنامه

این موافقتنامه تنها با رضایت متقابل و مکتوب طرفهای متعاقد قابل تعدیل و اصلاح است و طبق تشریفات مقرر در بند (۲) ماده (۱۵) این موافقتنامه لازم الاجراء خواهد شد.

ماده ۱۵ - لازم الاجراء شدن

۱ - این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات هر یک از طرفهای متعاقد به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها خواهد رسید.

۲ - این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ مبادله اطلاعیه های طرفهای متعاقد مبنی بر این که اقدامات لازم را براساس قوانین و مقررات خود درمورد لازم الاجراء شدن این موافقتنامه به عمل آورده اند برای مدت پنج سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر باقی خواهد ماند، مگر آن که یکی از طرفهای متعاقد با اعلام شش ماهه قبلی نسبت به فسخ آن اقدام کند.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بتجاری

شماره ۸۰۴۱۹

تاریخ ۹ - ۱۱ / ۱۳۸۶

پست

ماده ۱۶ - زبان

این موافقتنامه که شامل یک مقدمه و شانزده ماده، در دو نسخه به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی تنظیم شده و هر سه متن آن از اعتبار یکسان برخوردار می باشند. در صورت بروز اختلاف در تفسیر متون، متن انگلیسی ملاک عمل خواهد بود. این موافقتنامه در صفا در تاریخ ۱۳۸۲/۲/۲۵ هجری شمسی برابر با ۲۰۰۳/۵/۱۵ میلادی به امضای نمایندگان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری یمن رسید.

از طرف

دولت جمهوری یمن

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و شانزده ماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ بیست و سوم دی ماه یکهزار سیصد و هشتاد و دو مجلس شورای اسلامی به تصویب رسیده است.

مهدی کروی

رئیس مجلس شورای اسلامی